

Darvasi László

A Szőcs Petra-vidámság

Nem könnyű neked se, Szőcs Petra,
te belül hordod a hátizsákot.
Köszönöm, hogy megmutattad.
Abban a zsákban dobog a szíved,
abban zörög a rodostói sminkkészlet,
a Kolozsvár-sétapálca és a mindenjegydoboz,
érvényes biléták égbe, vízbe, föld mélyébe,
a Rézfaszú bagoly pikkpakk pagonyába, na.
Tudod, a színész is mindig belülről kövér.
A vers meg minden pillanatában vers.
Mindenki isten halála pillanatában születik,
nincs koraszülés, az kéne még csak.
Ha Vers kisasszony és Vers úrfi házasodnak,
elmegyünk a vigalomra, first class, pereputtylehetőség?
Velünk, költőkkel, pedig mi van.
Fölvesszük az ünneplőt, megírjuk a verset,
és nem is irtunk egy szót sem.
Írtam egy verset, de azt te írtad,
te írtál egy verset, viszont azt én,
ilyen megoldásokkal telik el az élet.
Az egyik faluban kolbászt eszünk, a másikban
fölbolcolnak egy ssszerelmes párt,
szorítják egymás kezét, hát jó,
legyen így, ha ennyire ragaszkodnak egymáshoz.
Az egyik faluban gonoszok és szépek,
a másikban jók és csúnyák,
egy következőben ifjak és vének vagyunk.
Sok falu kerül útba, az az igazság.
És van egy sokadik falu is,
a völgy előtt vagy a völgy után,
nem tudom, ki építette, most kifélék lakják,
miért vásároltunk telket mi is ott,
miért termesztünk zöldséget a kultúrház kertjében,
mit akar az éjszakát döfködő titokzatos kecskebak.
Nem tudom, meddig maradunk.
Hátizsák, sminkkészlet, bonbon,
a templomban jelképesen Jézus alá tolják a radiátort.
Ebben a faluban nincs se kint, se bent,
ez a falu mindenütt van.
Amikor az egyetlen utcai falukutat megnyomom,

hogy, mint gyerekkoromban, a szomjamat oltsam,
 a vízfolyással elcsobogok magam is.
 Mintha egész életemben vízből lettem volna.
 Gonosz is, szép is, jó kis csobogás,
 majdnemtenger.

Csehy Zoltán

Kertek

Amikor kicsi volt, azt mondták neki,
 hogy a fogorvos néni virágmagokat ültet
 a szájába, és ha szépen viselkedik,
 pici, kis, illatos rózsák, miniatűr liliomok,
 apró gyöngyvirágok nőnek majd ott,
 és akkor mindent eláraszt a kellemes illat.
 A szavak ugyanis a belső kertektől illatoznak.
 A fogzománc olykor megrepedt,
 de a virágok azóta sem nőttek ki
 [az illatról inkább ne is beszéljünk!],
 viszont ha fogorvoshoz megy, azóta is,
 míg az orvos a szájában matat,
 redőnyös szemhéja alatt
 parádés, miniatűr kerteket lát.

Liasons

Rálátok Anthony del Mare kezére,
 Ethan Iverson csigolyáit számolja.
 Ezek a mai zongoradarabok ilyen
 számolósak. Az orvosi művelet
 nehéz, nem mondhatnám, hogy túl izgalmas.
 A partitúra anatómiai atlasz.
 A zongoristához mérten szokatlanul
 fejlett mellizmokat nézem,
 ahogy az ujjak, kezek, karok akaratának engedve
 mintha élveznék a hústalan zenét.